

gymkáč

Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci. Vyšiel s láskavou podporou p. Schmiedla.

Ďakujeme.

Ďakujeme p. prof. Mgr. Alžbete Ivanovej za odbornú pomoc, ochotu a trpezlivosť.

3. číslo, jún 2013. Predajná cena 0.70 eur.

Redakčná rada:

Členovia: Soňa Ďuračková—Susi (sexta), Ivana Gajdošová—Ivana (septima), Michaela Glasnáková—Michelle (kvinta), Peter Kiss—Peter (2.A), Zuzana Lenártová—Zara (kvinta), Tereza Petrufová—Teesii (sekunda), Matej Hrnčiar—Matej (sekunda)

Pedagogický nadhľad: Mgr. Dagmar Lenártová

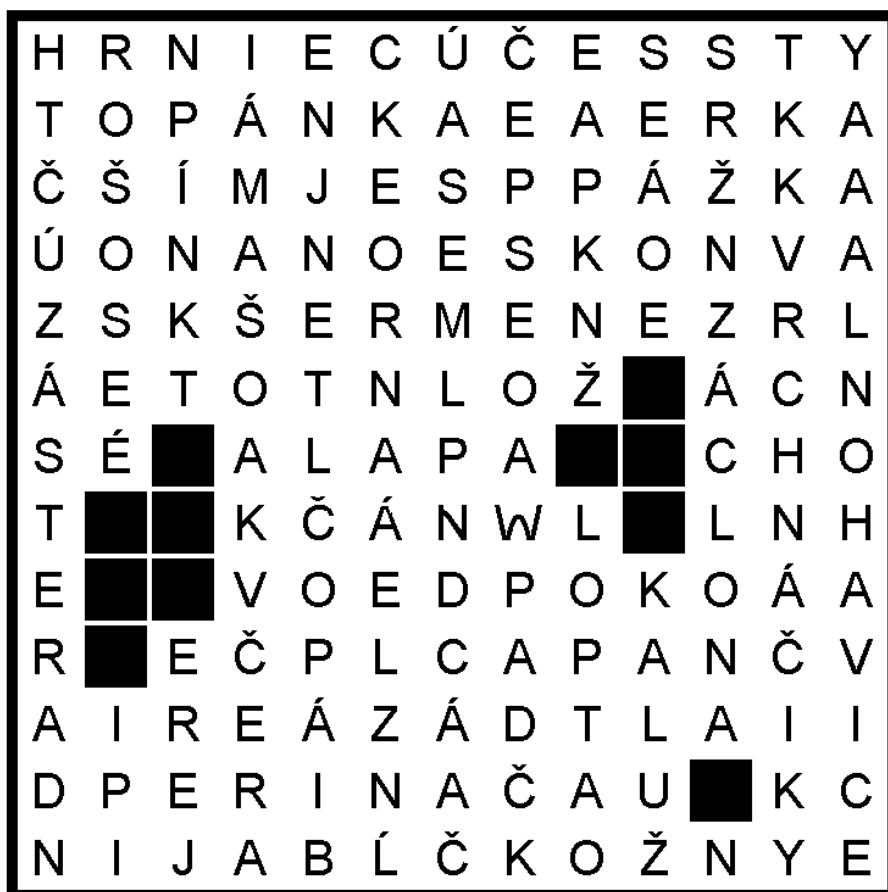
Prispievatelia: **sekunda:** Michala Smandrová, Karin Ravaszová, Benjamín Síleš, Martin Papai, Vanesa Svitanová, Allen Šmihel, Radovan Kováč, **tercia:** Katarína Čačíková, **sexta:** Adam Schmiedl, Samuel Hanák, **2. A:** Aime Pari, **3. A:** Martin Miko, Iveta Šipošová, Barbora Zelmanová, tvorivá časť kolektívu 3. A, **septima:** Karin Untermayerová, Lenka Poórová, **oktáva:** Alexandra Tošič

Obálka: Matej Laky

Gymkac Gymkac GYMKAČ GYMKAČ
GYMKAČ gymkac gymkac Gymkac
GYMKAČ gymkac Gymkac
GYMKAČ Gymkac Gymkac GYMKAČ
GYMKAČ GYMKAČ

Osemsmerovka...

Slová: Čokoláda, Dievča, Hrnec, Jablčko, Kaluž, Koláč, Lekár, Lopta, Nájom, Nohavice, Peňaženka, Perina, Pes, Ponožky, Re-
pa, Topánka, Účes, Ústa, Včera

Adam Glasnák, sekunda

Editoriál

Hey, guys!

Tak? Už iba pár dní, vydržte to. O chvíľu tu budú prázdniny a s nimi aj dovolenka, cesty, dobrodružstvo a smiech! No, alebo sa pôjdeme previezť gondolou po Devínskej ceste. Nuž, tento začiatok leta nevyzerá veru ružovo, ale keď som písala tento editoriál, po dlhom čase mi do izby zavítalo slnko. Dúfajme teda, že to je dobré znamenie a toto leto bude jedno z najlepších, aké tu v posledných rokoch bolo.

No, ale ešte pár dní tu budeme ohrievať stoličky, takže aby vám to rýchlejšie ubehlo, my redakčná rada, sme sa zmobilizovali a priniesli vám ďalšie voňavé číslo Gymkáča, vášho verného spoločníka, ktorý vás nikdy neopustí. Áno, je tu aj kupón. Aspoň sa tvárte, že vás zaujíma aj niečo iné.

Posledné mesiace sme zažili veľa zaujímavých exkurzií či vašich osobných príhod a niektorí z nás sa o tom rozhodli s vami podeliť, takže šup-šup nalistujte si stranu a ponorte sa do čítania. Klasicky, nezapudli sme ani na možno druhú najobľúbenejšiu časť našej študentskej Biblie – výroky žiakov a učiteľov. Plus! Sú za nami maturity a naša škola je zase o dve triedy ľahšia, no ani počas maturít nebola núdza ani o úsmev, takže sme vám zozbierali zopár perličiek aj zo zelených stolov. Spomeniem ešte básničky našich „malých“ a veľa iného.

Ale čo vás budem zdržiavať, pustite sa do čítania! Ani sa nenazdáte a vypadnete na čerstvý vzduch, dáte nejakú party hard a pochopíte, prečo sa oplatí žiť. Každému z vás by som chcela za celú redakčnú radu popriať nádherné, dlhočizné a naplno prežité prázdniny. Nepremeškajte ani jeden deň, keďže nám počasie štrajkuje a nevieme ako dlho bude slniečko svietiť!

Stretne sa na budúci školský rok, ale táto téma je pred prázdninami tabu. Tak sa poďme tváriť, že tie dva mesiace nikdy neskončia!

Bye! <3

Zara

Rande pred zborovňou

Tentokrát sme požiadali o rozhovor zástupkyňu riaditeľa našej školy Mgr. Agnesu Frčovú.

Gymkáč: Pani zástupkyňa, koľko rokov učíte na našej škole a koľko rokov ste zástupkyňou riaditeľa školy?

p. zástupkyňa: Počítajte: od 1. septembra 1973 učím, od 1. septembra 1991 som zástupkyňa riaditeľa.

Gymkáč: Keď ste ešte učili slovenský jazyk a literatúru, ktoré obdobie popr. ktorého autora ste radi učili? Mali ste aj obdobie alebo autora, ktoré ste neučili veľmi rada?

p. zástupkyňa: Najradšej som mala staršiu slovenskú literatúru, kde som sa mohla naplno realizovať aj ako latinčiarka. Neprirástla mi k srdcu slovenská moderna.

Gymkáč: Čo by ste robili, ak by ste neučili?

p. zástupkyňa: Keď som sa rozhodovala pre štúdium, v hre bola ešte aj medicína. Zvíťazila latinčina, ktorej štúdium sa práve otváralo na FF UK. Zostáva teda liečiteľstvo.

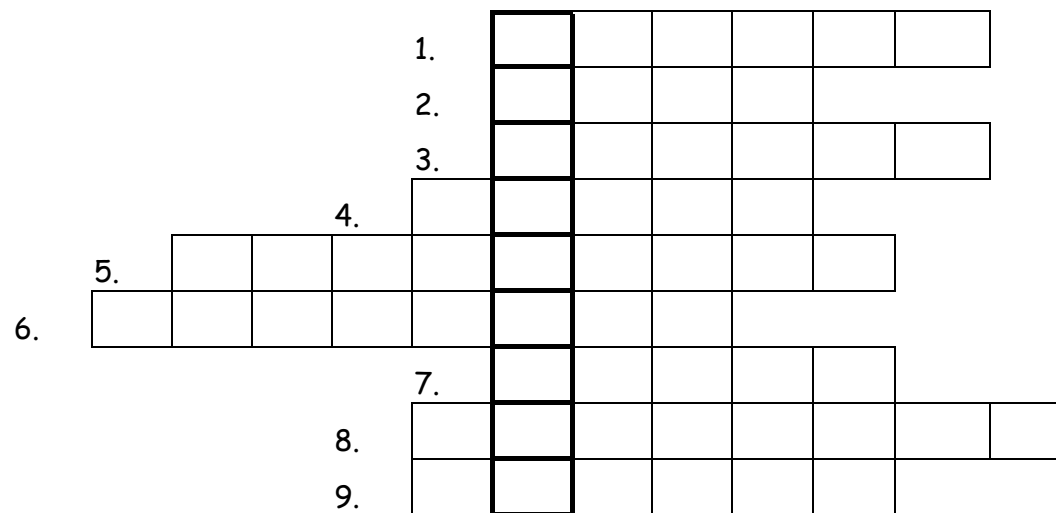
Gymkáč: Čo rada robíte vo voľnom čase?

p. zástupkyňa: Čítanie je mojím celoživotným koníčkom, v súčasnosti viac pracujem v záhrade a zaujímam sa o novinky v súvislosti s bylinnými preparátmi, mastičkami a novými energiami.

Gymkáč: Vieme, že sa venujete zdravému životnému štýlu. Keby ste mali zhrnúť v niekoľkých vetách múdre rady pre našich študentov, čo by ste im odporúčali?

p. zástupkyňa: Veľa tvoriť, málo troviť a učiť sa. V latinčine je veta: Plenus venter, non studet libenter. S plným žalúdkom sa neštuduje dobre. Ak sa však nenarajkujete do 10:00 h. nemáte energiu po celý deň. Naš mozog je z 85% voda, preto pred písomnou skúškou (najmä z MAT) treba vypiť aspoň jeden pohár vody.

Tajnička

1. Ochrana hlavy pred slnkom

2. Spálenie hlavy

3. Oblečenie do vody

4. Ochutený ľad na paličke

5. Oddychový čas

6. Letné osvieženie

7. V lete nahrádza solárium

8. Na očiach nosíme slnečné...

9. Na plávanie pomáhajú deťom plávacie...

Michala Smandrová a Karin Ravaszová, sekunda

Ž: Moje ctené meno je Kevin. Som prvorodený jedináčik.

U: Z čoho vzniklo slovo vláda?

Ž: Ja si to predstavujem tak, že vládnem napríklad psovi.

U: Povedzte mi dvoch štúrovcov.

Ž: Holý a Oblečený.

U: Čo chcel povedať svojim dielom Juraj Fándly. (*Pilní domajší a poľní hospodár*)

Ž: Chcel naučiť ľudí pestovať žihľavu a makovice. Nie?

Ž: Konštantín a Metod prišli na Veľkú Moravu v r. 863 po našom letopočte.

Ž: Autori pôvodnej literatúry na Veľkej Morave sú Samo Chalúpka a Matej Korvín

U: Čo vieš o Matejovi Belovi?

Ž. Bol z Očovej. Z Očovej je aj Húrka zo seriálu Profesionáli, hrá ho Lukáš Latinák

Perly z maturity...

Ž: Poľsko a Nemecko sú prímorské štáty, ktorých podnebie ovplyvňujú monzúny (poznámka: monzúny sú typické pre JV a J Ázie)

Ž: Dunaj má prepojenie cez kanál Mohan - Rýn s Baltským morom

Ž: Austrálsky farmár sa živí ovcami

Ž: V stredomorskej oblasti severnej Afriky je typickou plodinou, ktorá sa tu pestuje je raž alebo ryža

Ž: Rýchlosť vetra sa uvádza v uzloch

Ž: Nad Rio de Janeirom v Brazílii sa vypína socha Jána Krstiteľa

Gymkáč: Čo vás dokáže rozosmiať, zabaviť?

p. zástupkyňa: Skutočnosť, že si stále myslím, že učím na výberovej škole gymnáziu.

Gymkáč: Čo vás dokáže nahnevať, rozčúliť?

p. zástupkyňa: Klamstvo do očí, ľahostajnosť voči svojmu životu (u niektorých študentov), nekultúrnosť.

Gymkáč: Máte nejaké životné krédo, ktorým sa riadite?

p. zástupkyňa: Je to skutočne „krédo,“ čo znamená verím. Verím v Boha, ale verím aj ľuďom a sebe. Každý deň prosím, aby som bola tam, kde mám byť a robila to, čo mám robiť.

Gymkáč: Chceli by ste niečo odkázať našim čitateľom?

p. zástupkyňa: Nikdy sa nevzdávajte! Majte v srdciach lásku ku všetkým a všetkému! Laboráre industrié! (Pracujte usilovne!)

Ďakujem za rozhovor. Zara

Žiacka školská rada

Ahojte, GAB-áci!

Dovoľte, aby sme sa predstavili! Voláme sa Lea Poórová, Tomáš Vrtal, Victor Ibara, Eduardo Martinéz, Jakub Žůrek, Juraj Bagi, Vincent Martonka, Elena Stoláriková, Alexandra Tošič, Iveta Šipošová, Vladimír Krajčovič, Marek Ďuriš a tvoríme ŽIACKU ŠKOLSKÚ RADU na našom spoločnom GAB-e. V našich materských triedach pôsobíme ako predsedovia tried.

Sme orgánom samosprávy (odpusťte trochu teórie) nás i Vás všetkých žiakov. Samospráva znamená síce, že sa môžeme spravovať sami, ale, samozrejme, s komunikáciou a kontrolou vedenia našej školy, s ktorým máme právo vyjednávať. V našej kompetencii – teda čo môžeme – je napr. spolu (organizovanie) rôznych kultúrnych, športových a spoločenských akcií na našej škole, podávanie návrhov na zlepšenie organizácie vyučovania i prestávok a zastupovanie našej školy vo vyšších orgánoch žiackej samosprávy, kde nás pravidelne zastupuje naša predsedníčka Lea Poórová.

Aby ste lepšie mohli sledovať našu činnosť (a potom nás zvrhnúť, príp. defenestrovat') vytvorili sme na prízemí našej školy našu **NOVÚ NÁSTENKU** (ak si niekto nevšimol), je vedľa schodov vedúcich k zborovni).

Máme aj **ŽIACKU SCHRÁNKU** vedľa vrátnice, do ktorej môžete vhadzovať svoje nápady, problémy, ale aj návrhy, ktoré Vás trápia, príp. môžu spríjemniť náš spoločný školský život! V duchu hesla: „Nech tu na GAB-e žije!“

Na záver by sme Vás radi oboznámili s našou doterajšou činnosťou: pravidelné stretnutia RADY za účasti koordinátorky rady z profesorského zboru p. Mgr. Hajzokovej, ktorú nahradila p. Mgr. Nemečková, organizácia imatrikulácií, žiacka schránka, účasť na zasadnutí predsedov žiackych školských rád v Bratislave, petícia „Za vrátenie kuchára“ (p. riaditeľ našu petíciu prevzal, ale vyjadril poľutovanie, že to nebude možné, pretože spomínaný p. kuchár bol prijatý len na dočasné zastupovanie), návrh na zlepšenie informovanosti o

Ž: A čo ja viem ...nejaký fejkový ??

U:Dám ti štvorku!

Ž: Ale néé, pani profesorka, ale ja som sa sústredil na ten výkon!

U: Akým dejom sa pridávajú do plynov pachy?

Ž: SMRADLÁCIU ?

U: Čo by si mu dal, akú známku ?

Ž: Nóó... ja by som si dal langoš!

U: Musíte sa tak nadájať ?

Ž: Pán učiteľ, ja som veľký, ja musím piť .

U: Aký je spôsob heterotrofnej výživy ?

Ž: To sú napr. tí heterosexuáli, že sú hetero a priťahujú sa ?

U: Aké je najväčšie dielo Leva Nikolajeviča Tolstojka ?

Ž: Leví kráľ ?

U:Prvý obyvateľ Antarktídy bol ...

Ž: Schuster.

U: Čo lovia v Grónsku ?

Ž: Antilopy.

U: Čo je to daktyloskopia ?

Ž: Ja viéém, ...to sa robí cez zadok.

Ž::Tým, že stena 6 stien nepadne siedma !!

U: Ako sa volal Rastignac krstným menom ?

Ž: Ja neviem... Jožo ?

U: Povedz nejaké prirovnanie

Ž: Sľa modré steny.

U:Uved' čo je to kondenzátor!

Ž: Napríklad radiátor?

U: Sedíte tu ako teplí bratia!

U: Aspoň, že tá tabuľa už nevyzerá ako grc!

U: Ja ťa vidím, aj keď ťa nevidím.

U: Čo je to za štát?

Ž: Negéria!

U: Čo je Lúčnica?

Ž: Lúčnica je domorodá kultúra.

U: Keď nelyžuje, tak surfuje...

U: Máš kupón ?

Ž: Á, nie... škoda kupónu, šak dám to na štvorku !

Ž: Moja mama je veľmi milá, sem-tam agresívna..na povrchu jej hlavy sú hnedé vlasy. Drží sa v inteligenčnej forme, lebo lúšti krížovky. Má vycibrenú dedukčnú schopnosť z dlhoročného pozerania kriminálok.

Ž: Vú, bú, há... (rozhadzuje rukami)

U: Psychotronické látky neberiete ?

U: Ach, chudoba ducha. A čo z takejto mládeže ?

Ž: Politici.

U: Abstraktné podstatné meno je napríklad...

Ž: Stôl...

U: Kde je uložená genetika ?

Ž : A čo ja viem...v semenníkoch ??

U: V tom istom dome ako Ľudovít Štúr sa narodil...

Ž: Chuck Norris

U:Čo je typicky japonské ?

Ž:Thajský box.

U: Aký automobilový priemysel sa sústreďuje v Turecku?

suplovaní a zmenách v rozvrhu prostredníctvom webovej stránky školy (sme v jednaní s p. riaditeľom – držte päsť!).

Plánované aktivity:

spolupráca so školskými radami iných gymnázií, vytvorenie charitatívnej schránky (vecné darčeka alebo financie budú odovzdané neskôr zverejneným nadáciám), organizácia aktívneho prežívania prestávok na školskom dvore (napr. spoločná desiata na školskom dvore s hudbou), súťaž v poriadku tried.

vaša **ŽIACKA ŠKOLSKÁ RADA,**
zsr.gab@gmail.com

Naše cesty za poznáním

Exit Tour na GAB-e

alebo Dva pohľady na jednu akciu....

Keď nám pani triedna oznámila, že v stredu 24. 4. 2013 sa nebudeme učiť a namiesto vyučovania budeme mať prednášky, celá sexta vybuchla v návale radosti. A to sme ešte ani nevedeli, čo nás čaká. Keď sme v stredu ráno prišli do školy, ostali sme len prekvapene stáť. Na chodbe do telocvične stála kopa ľudí a z telocvične a späť behali „chlapíci“ s elektronikou, „reprákmi“ a hudobnými nástrojmi. Keď všetko pripravili, pustili nás do telocvične. Ak sme predtým boli prekvapení, to, čo stálo v telocvični, nás absolútne šokovalo. Celá telocvična sa premenila na nepoznanie. Vzadu stálo pódium a na ňom dvaja moderátori, ktorí všetkých srdečne privítali a predstavili nám skupinu Faith Child. A mohol sa začať koncert! Chalani z Faith Child boli fajn a o chvíľku už všetci skákali do rytmu hudby.

Po uvítacom koncerte sme sa rozdelili do skupín po triedach. Každá trieda mala mať dve prednášky. My sme išli najprv na prednášku, ktorá bola najmä o chorobe AIDS. Prednášal nám český farár. Rozprával príbehy o ľuďoch, s ktorými sa stretol a mnoho z nich už nie je medzi nami. Rozprával nám aj o iných školách, kde prednášal a o tom, koľkí mladí ľudia už v našom veku majú AIDS. Tá prednáška vo mne zanechala množstvo pocitov. Je iné pozrieť si dokument o tejto nevyliciteľnej chorobe v televízii a iné sa o nej rozprávať s človekom, ktorý pomáha ľuďom, ktorí majú AIDS.

Po skončení prvej silne emočnej prednášky nasledovala prednáška s názvom „Rodina a vzťahy“. Prednášal anglický prednášateľ, ktorý mal veľmi vtipného prekladateľa. Rozprával o tom, ako by mala vyzeráť „zdravá rodina“, o tom, prečo sa mnoho ľudí rozvádza, aký to má dopad na deti a ako predísť nezhodám v rodine. Porozprával nám aj svoj vlastný príbeh o tom, ako sa aj on takmer rozviedol, ale nakoniec to vyriešili po dobrom.

Nakoniec sme sa opäť presunuli do telocvične, kde sa konal rozlúčkový koncert s Faith Child. Potom sme sa všetci pobrali domov. Bol to skvelý a poučný deň. Bola by som rada, ak by sa takáto akcia niekedy opäť zopakovala.

Soňa

U: Aj ja chcem ísť do Francúзка!

Ž: To musíte hrať futbal.

U: Čísla na sanitku sú 112, alebo 155.

Ž: Možno použiť aj číslo 1181.

U: Chúd'atko, hendikepované zvieratko!

Ž: Ale to má byť tiger!

U: Dnešnej hodine nazdar...

Ž: ZDAR! Súdrh učiteľa!

U: Netras hlavou!

Ž: Ja sa iba snažím, aby sa mi posunul mozog!

U: Kýblik nie je spisovné.

Ž: Tak kýbel.

U: Čo je to solitér?

Ž: To je tá kartová hra.

Ž: Zrakový reflex nás prinúti slintať.

U: Ty schudni a ty príber, lebo vyzeráte dosť biedne.

U: Nečum na mňa týmto tónom!

U: Nesmrkaj toľko, lebo ti črevá vylezú!

U: Prelož mi to!

Ž: Ved' som to nečítal po maďarsky!

U: Pracuj, lebo sa k tebe rozbehnem!

Ž: Priečne alebo okolo?

U: Chváli sa, že je suterén.

Ž: A pritom je iba prízemie!

U: Čo to robíš?

Ž: Ja si iba hojdám stoličkou.

Škola s úsmevom...:)

U: Nečítaj ako malomocný!

Ž: Pani profesorka, dáte mi bod navyše, aby som mal štvorku?

Ž: Prečo je tá krava taká zafarbená?

Ž: Možno je pochrómovaná.

U: To čo boli za zvuky?

Ž: Citoslovesá!

Ž: A to akože tým písmom aj písali?

U: Povedz mi postup!

Ž: Tak to tu ostaneme do večera.

U: Ema!

Ž: Áno?

U: Kuš!

U: Tebe musím dať pásku cez ústa, aby si bol ticho!

U: Ty si schizofrenik?

Ž: Nie, ja iba telefonujem cez kalkulačku.

U: Vymenuj mi žľazy s vnútorným vylučovaním.

Ž: Takže, týfus...

Ž: Der...

U: Nie der, ale den!

Ž: Prečo?

U: Lebo štvrtý pád, nie?

Ž: To ja nepoznám, takže je to der!

U: Odlož ten mobil. Neodhalila by som ťa, keby sa ti tam Rado nepozeral.

Exit tour

V živote sa človek stretne s rôznymi ojedinelými javmi. Na pôde našej školy by sa tak mohol napríklad stretnúť s cestovaním v čase. Tu jednoducho zažívame prekvapenie za prekvapením. V utorok sme mali nielenže rozvrh platný pre stredú, v stredú sme sa navyše ani neučili. Absolvovali sme totiž výchovno-vzdelávací program s názvom EXIT Tour, ktorý zahŕňal mini koncert kapely Faith Child a taktiež prednášky mnohých skúsených lektorov.

Avšak prenikavá moderná hudba takého rázu očividne nebola každého šálkou kávy. Zato ich práca a komunikácia s publikom bola skutočne obdivuhodná.

Po koncerte nasledovali prednášky. Konkrétne nás - 3.A a septimu čakali dve. Jedna sa "neočakávane" niesla na tému drogy, HIV, aids... A tá druhá bola predovšetkým o vzťahoch. Osobne si myslíme, že dopadla nad naše očakávania. Jej podstatou bola neustála práca. Práca na sebe i vzťahoch, ktorá je natoľko dôležitá a podstatná už teraz, pretože vplýva a má veľký prínos pre našu budúcnosť.

Celkové hodnotenie tejto akcie môže byť u niekoho veľmi pozitívne, u iného zas nie tak celkom. Pokiaľ však človek chcel, mohol si so sebou odnieť aj čosi dobré. Či už poučenie z príbehov, ktoré neraz dokázali chytiť za srdce alebo nejakú povzbudzujúcu či užitočnú myšlienku.

Iveta Šipošová a Barbora Zelmanová, 3. A

Súťaž sa oplatí.....

Každá súťaž stojí vypätie a nervy. Poznáš to, keď ti pred skúškou mráz behá po chrbte a cítiš mierne šteklenie v žalúdku. Presne také pocity som mala aj ja pred krajským kolom nemeckej olympiády. Krajskému kolu predchádzala súťaž v obvodnom kole, v ktorej sa zúčastnili všetky stredné školy obvodu Senec. V tejto súťaži som obsadila 1. miesto v kategórii 2E a na základe toho som mohla postúpiť do krajského kola, kde som obsadila 3. miesto.

Olympiáda sa konala na Valentína. Pravdaže, olympiáda nie je práve ideálny program na tento deň, ale čo sa dalo robiť? Dostala som príležitosť a chcela som ju využiť. Ráno som sa zobudila s nepríjemným pocitom, že tam idem zbytočne a nedopadne to dobre. Dostavila som sa teda na pol siedmu pred školu, kde už čakala p. prof. Oberhauserová, Vanessa Svitanová zo sekundy (ktorá sa tiež dostala do krajského kola, ale v inej kategórii), a jej mama, ktorá bola náš odvoz. Po polhodinovom čakaní na štvrtáka, ktorý mal ísť tiež, ale „vykašľal“ sa na to, sme nakoniec odišli do Bratislavy. Cesta bola strašná, lebo snežilo a cesty boli preplnené. Keď sme konečne prišli na miesto, na bilingválne Gymnázium Bilíkova, nevedeli sme zaparkovať. Všade okolo školy boli záveje, preto nám nejaký čas trvalo, kým sme bezpečne odstavili auto. Našťastie sme všetko stihli a prišli sme načas do jedálne, kde všetci súťažiaci spolu s ich učiteľmi nervózne čakali na začiatok. Bolo skoro ráno, preto som nebola schopná veľmi vnímať svoje okolie. Chvíľu som si tam posediačky pospala, kým moju kategóriu nezavolali do triedy. To som už bola poriadne nervózna, lebo som vedela, že všetko pokazím. K mojej kategórii priradili tri vyučujúce nemčiny, ktoré hovorili celý čas po nemecky a mali veľmi dobrú výslovnosť, preto im bolo miestami ťažké rozumieť. Rozdali nám testy a začali sme písať. Prvý bol celkom ľahký, druhý som spoločne odtipovala a v poslednom som už ani poriadne nevedela, o čom píšu. Snažila som sa najviac, ako som vedela. Po dopísaní testov, sme mohli trochu oddychovať, kým vyučujúci opravovali testy. Rozprávala som sa s ďalšími súťažiacimi a tí mali podobné pocity ako ja. Niektorí ani len netušili, o čom posledné dva testy boli. Na rade bola ústna odpoveď. Po hodine čakania som prišla do triedy a začala som rozprávať na zadané témy. Väčšina vecí, ktoré som povedala, ani nebola pravda, hlavné je, že som im toho porozprávala čo najviac.

Leto v Senci... z nadhľadu...

A zasa tu máme leto. Väčšina ľudí pôjde na jazerá. Prídu k nám Íri vo farebných kostýmoch na pár dúškov Jägermeistera, zopár českých rodín sa spáli do červena a ceny kofoly stúpnu o 20%. Na obed, keď sa budú teploty približovať k štyridsiatke, všetci zalezú dnu a posadia sa za kompy. Ale už okolo tretej začínajú zarábať zmrzlinári a naše vrecká budú zase ľahšie o pár drobných. Večer, keď slnko zapadá, si ženy v legínach nasadia slnečné okuliare a s vidinou schudnúť sa vyberú na korčule. V noci si ešte pár mladíkov vypije na diskotéke a celé mesto zatvrdne v posteli. Ráno už rybári nahadzujú udice, aby mohli uloviť ryby, ktoré si potom fotia českí turisti. Okolo desiatej prichádzajú na pláž prví ľudia (Trnaváci). Parkujú ešte pred bránou, aby ušetrili za parkovné. Odnesú si svoje nafukovačky na pláž a celý koloťoch dňa sa môže začať odznova.

A & R

Nato všetko musíš mať !
Ak nie, musíš sa poberať

„Napriek tomu ja som rada
že mam šaty značky Prada.

Vanesa Svitanová, sekunda

Jazda na koni

Rýchla jazda naplňa ma,
s koňom viem, že nie som sama.
Keď kráčam k jazdeckému klubu,
moja nálada nemá chybu.

Kobyľka podo mnou nespokojne zafrkala,
uvidela prekážku, zastala a žažmurkala.
Skúsime to teda zase,
už to pôjde jak na páse.

Nohy do zeme nezaryla,
len vrtko sťa sňa skočila.
V rýchlom cvale od oťažii odťahujem ruku,
na pochvalu ju priateľsky potľapkám po krku.

Ideme do pravidelného klusu,
to hopkové tempo sa nepáči tomu, čo nemá vkus.
Kobylečka už spomaľuje
a stojí. Už po všetkom je.

V stajni sa o ňu treba postarať,
odsedať, odzdiť a parádne vykefovať.
Keď sa leskne ako babkin porcelán,
vidím, že aj dnes som ja bola pán.

V aute už sedím spokojne,
unavene, no zároveň šťastne.
Kone mojím svetom hýbu,
mám pocit, že nemajú chybu.

Mala som celkom dobrý pocit. Chvíľku sme počkali na výsledky. Ako prvé povedali prirodzene 3. miesto. Ani ma len nenapadlo, že by som sa mohla umiestniť. Keď povedala, pani učiteľka moje meno, bolo to úplne neočakávané. Potriasla som si teda rukami s tými tromi učiteľkami, ktoré na nás celý čas dozerali. Dostala som do ruky diplom, poukážku a knižku. Musím povedať, že som mala zo seba celkom dobrý pocit. Hovorí sa, že radšej nič neočakávajme, a potom sa viac potešíme. Tak to bolo aj teraz. Moju rodinu som prekvapila, pretože nevedeli, že sa venujem nemčine. Keď som prišla na toto gymnázium, bola som rada, že som na vysvedčení dostala dvojku a nie trojku. Teraz som sa s nemčinou skamarátila a dosiahla som síce nie veľký, ale neočakávaný úspech.

Katarína Čačíková, tercia

Výlet do Gabčíkova

Je sedem hodín ráno, veziem sa vo vyhriatom aute, kontrolujem posledné drobnosti. Základná výbava každého študenta nášho gymnázia je pekne na svojom mieste. Maminu otázku o tom, prečo pri sebe nemám dáždnik odbijem len kývnutím ruky a slovami: „Veď dnes nehlásili nič.“ Kiežby.

Akoby sme nemali dosť vody už len kvôli tomu, že sme šli k vodnému dielu Gabčíkovo, počasie prispelo aj svojou trochou. Už počas jazdy autobusom sme viacerí prekrúcali očami a uvažovali, aké to bude, za dažďa sa producúrovať po ramenách vodnej nádrže. Pocit ľútosti z toho, že pri sebe nemám dáždnik, sa však vytratil, akonáhle sme zistili, že naša exkurzia sa obmedzí na vnútorné priestory Gabčíkovskej elektrárne.

Prvú časť programu tvorilo bližšie zoznámenie sa s históriou a funkciou vodného diela. Teplo a ticho, ktoré boli v miestnosti s nami, však väčšine zo zúčastnených bránili v stopercentnom sústredení. Poniektorí tretiaci a septimania sa rozhodli, že si vývesky preštudujú sami, iní, s pani profesorkami Ivanovou a Synakovou na čele, vytrvalo hltali každé slovo nášho sprievodcu.

Druhá časť exkurzie už ale zaujala všetkých. Po nasadení bezpečnostných prvkov a povinnom fotení zo strany niektorých zo zúčastnených sme sa presunuli na záživnejšie, hlučnejšie a miestami závraty vyvolávajúce miesta, ktoré si však musíte absolvovať sami a preto vám ich podrobne neopíšem. Môžem však povedať, že niektoré

Tesiii

fakty, ktoré sme sa dozvedeli, vážne stáli za to ľahké zmoknutie, rovnako ako krátky kondičný beh naspäť k autobusu. Jediné, čo na tomto výlete ľutujem, je, že sme sa kvôli počasiu nemohli poobzerať po vrchnej časti priehrady.

Ivana

Malé nahliadnutie do sveta exekúcie alebo Prednáška z NOS-ky

Dňa 22. marca 2013 sme sa my – septima a po nás tretiaci zúčastnili prednášky spojenej s besedou s pani Mgr. Nagyovou, ktorá pracuje na exekútorskom oddelení Okresného súdu Pezinok.

Neviem síce ako to prebiehalo u tretiakov, no my sme tam všetci išli s nádejou, že táto prednáška hádam už nemôže byť horšia ako tá o drogách, ktorú sme absolvovali predtým, hoci sme boli v predstihu informovaní o tom, že táto pani je „naozaj rózna žena“ J. Beseda začala trochu rozpačito, keďže nikto z nás nevedel odpovedať hneď na prvú položenú otázku, hoci odpoveď na ňu nám p. profesorka Nemečková prízvukovala ešte pár dní predtým. (Len pre zaujímavosť – kedy vznikajú pre človeka práva a povinnosti? ;)). Postupne však

Z našej tvorby... Koncerty a festivaly

Leto sa tu rýchlo blíži,
vidíme sa v Paríži.
Na jún sa tešíme,
na Iron Maiden bežíme.
Niektorí sú v pohode,
a niekto zas na Bažant Pohode.
Depeche Mode nás neobíde,
na zábavu sa pripravíme.
Peter Bič Projekt v Košiciach
roztancuje ľudí po uliciach.
Pražský výber koncert budú mať,
super mega hudbu budú hrať.
V Poprade hrá božský Kája,
Česko a Slovensko zas pospája.
Majk Spirit zarepuje v Blave,
spraví poriadok aj v tvojej hlave.

Martin Papai a Benjamín Síleš, sekunda

Móda

Krásne tričká , svetre šaty
To sú moje všetky svety

Vždy keď idem do obchodu
čakám či tam všetky budú

Móda je pre mňa svet taký
Že čas tam je vždy veľmi krátky

Všetko musím v rukách mať
Všetko musím vyskúšať

Má to všetko jednu chybu ,
Ze peniaze svetom hýbu

Snažia sa tento tím doviest' k úspechom v celoslovenskej súťaži SBA (Slovenská basketbalová asociácia). Treba povedať, že tréneri sú naozaj obetaví, pretože túto prácu vykonávajú na úkor svojho voľného času a za minimálne ohodnotenie.

Klubu prajeme veľa úspechov v budúcom súťažení ako na slovenskom, tak aj zahraničnom poli.

Adam Schmiedl a Samuel Hanák, sexta

Náboj 2013

V tomto školskom roku sa študenti našej školy po prvýkrát zúčastnili medzinárodnej matematickej súťaže s názvom NÁBOJ.

Náboj je súťaž pre päťčlenné tímy stredoškolačkov, ktoré reprezentujú svoje školy. Celá súťaž trvá 120 minút, počas ktorých sa tímy snažia vyriešiť čo najviac úloh.

V Náboji nejde o bezhlavú aplikáciu už nadobudnutých vedomostí.

Úlohy si vyžadujú istú dávku invencie a dôvtipu.

Tento rok sa súťaž konala 12. apríla 2013 pre nás v Bratislave, inak aj

v Košiciach, Opave a Prahe. Umiestnili sme sa síce v druhej polovici výsledkovej listiny, ale mali sme jedno z najmladších družstiev a išli sme tam najmä zbierať skúsenosti a zabaviť sa, čo sa v plnej miere naplnilo. Súťažili: T. Kuzma, J. Kurila, M. Pajpach, M. Ďuriš, M. Janík.

Mgr. Alena Balúchová

rozpačitosť mizla a to priamo úmerne zvyšujúcemu sa počtu expresívnych slov, ktoré boli použité J. Zaujímavé bolo nahliadnutie do exekútorských spisov, ale aj „pikošky zo sveta exekúcie“. Osobne ma zaujal fakt, že aj pracovníci na exekútorskom oddelení sú ľudia a dokážu sa pozeráť na svoju prácu aj zo subjektívneho a ľudského hľadiska i keď niektorí tento fakt, naopak, skritizovali.

Táto prednáška bola pre nás rozhodne viac obohacujúcejšia ako tá o drogách. Mnohí odtiaľ (po márných pokusoch typu „a nemohli by sme tu zostať ešte ďalšiu hodinu?“) určite odchádzali s myšlienkou, či predsa len nezmenia svoje ciele a nechcú sa stať exekútormi.

Karin Untermayerová, septima

Exkurzia vo Volkswagene v Bratislave

Po úspešnom prekonaní záplav a zmeny trasy sme dňa 5. júna 2013 dorazili na exkurziu do Volkswagenu. Cesta trvala dosť dlho aj vďaka kolónam, no kvinta aj tretiaci si našli vlastnú zábavu. Po príchode sme povinne nechali tašky v autobuse, dostali špeciálne slúchadlá kvôli veľkému hluku v montážnej hale a po pätnástich nás postupne zobrali

na prehliadku. Každá skupina mala okrem sprievodcu, ktorý nám robil výklad do mikrofónu aj jedného SBS-kára. Bolo tam totiž prísne zakázané fotiť či natáčať videá a museli sme sa držať presne vyhradenej cestičky pre návštevníkov.

Prehliadka bola veľmi pôsobivá, len škoda, že

sme videli iba jednu halu. Dozvedeli sme sa, že určité druhy áut napr. VW Touareg či Audi Q7 sa nevyrábajú nikde na svete, len tu na našom malom Slovensku. Možno aj vďaka tomu dostal tento závod

prominentné ponuky od osobností ako je Elton John či Real Madrid. Pôsobivý bol tiež pohľad na lanovku, ktorou sa prevádzali autá na testovaciu dráhu a ktorá je taktiež ojedinelá. Zamestnancom sme očividne rozveselili deň, lebo pri pohľade na decká oblečené v reflexnej veste a komických slúchadlách, pripomínajúcich fonendoskop sa neubránili úsmevu. Musím priznať, exkurziu takéhoto druhu som ešte nezažila a myslím, že sme si ju všetci užili.

Zara

Fakulta matematiky, fyziky a informatiky Univerzity Komenského (FMFI)

Je 7 hodín a 45 minút. Vonku je silný vietor a veľké mračná vytvárajú napätú atmosféru. Pri Gymnáziu A. Bernoláka sa však pomaly zberajú nadšení študenti 3.A a septimy. Pomaly prešľapujú z nohy na nohu a drkotajú zubami od zimy z „typického“ májového počasia čakajú na prichádzajúci autobus. Napriek všetkým nepriaznivým vonkajším faktorom im neschádza úsmev z tváre. Aký bol dôvod ich nadšenia? Návšteva Fakulty matematiky, fyziky a informatiky UK (mat-fyz) v Mlynskej doline v Bratislave, no v neposlednom rade uliatie sa zo školskej výučby.

O pár minút už boli všetci spokojne rozvalení v autobuse, pripravení na cestu za novým poznaním, keď v tom pani profesorka zistila, že číslo 40 nezodpovedá počtu hláv v autobuse, ktorých bolo iba 39. No autobus bol už na odchode v jednosmernej ulici a pomaly naberal rýchlosť. Hoci sa Boris vžil do úlohy profesionálneho bežca a vynaložil všetky sily na dobehnutie autobusu, ten ďalej nemohol čakať ani sa otočiť na úzkej uličke. Aby sme však chudáka Borisa neukrátili o skvelý zážitok, ujo autobusár vytiahol jeho záložný plán. V rámci našej exkurzie nás vzal na krátku vyhlídkovú jazdu popri Slniečnych jazerách, na konci ktorej sa k nám konečne pridala aj posledná pasažierka. Po vyriešení problému a s pokojom na duši sa cez rušnú premávku k autobusu rútila udychčaná pani zástupkyňa. Najprv sme si mysleli, že jej cieľom je priniesť pre každého z nás kúsok energie z hladiny alfa, no mylili sme sa. Hlavným motívom jej prekážkového behu

Výsledky olympiád a súťaží

Krajské kolo chemickej olympiády

V rôznych kategóriách sa krajského kola zúčastnilo 6 študentov.

Naše umiestnenia boli nasledovné:

Kategória A (3. + 4. ročník):

Iveta Šipošová (3.A) – 10. miesto

Barbora Zelmanová (3.A) – 11. miesto

Kategória B (2.roč., sexta):

Mária Nemečková (2.A) - 10. miesto – **úspešná riešiteľka**

Aime Pari (2.A) - 16. miesto

Kategória C (1. roč., kvinta):

Tomáš Kuzma (kvinta) - **1. miesto**

Jakub Drinka (kvinta) - 18. miesto

Úspešným riešiteľom a víťazovi blahoželáme a ďakujeme za vynikajúcu reprezentáciu našej školy. Možno len málo ľudí vie, že týmto umiestneniam predchádzali dlhé hodiny štúdia vysokoškolských učebníc chémie. Ja sa už teším na budúci školský rok, ako sa popasujeme s novými úlohami CHO.

Všetkých Vás srdečne pozývam!!! Chémia je predsa nádherná vec!

PaedDr. Zuzana Synaková

Ako napreduje Gabbo Senec?

Mládežnícky basketbalový klub Karlovka (MBK Karlovka) sa venuje príprave mladých basketbalistov vo všetkých vekových kategóriách, od prípravky až po juniorov a mladých mužov, prevažne, ale nie len z Karlovej Vsi. V súčasnosti má registrovaných viac ako 175 hráčov v 14 družstvách a 8 vekových kategóriách Momentáne spolupracuje MBK Karovka aj z družstvom Gabbo Senec v kategórii kadeti. Z GAB-u tento klub navštevuje Adam Schmiedl, Samuel Hanák, Victor Ibara (sexta) a Dušan Vicena (kvinta). Hlavným trénerom je Ivo Čonka s trénerkou Gabikou Rebrošovou.

Ocenení olympionici u pána primátora

Tak ako každý školský rok, aj v tomto roku boli naši najlepší študenti v okresných, krajských a celoslovenských súťažiach ocenení primátorom mesta Senec Ing. Karolom Kválom.

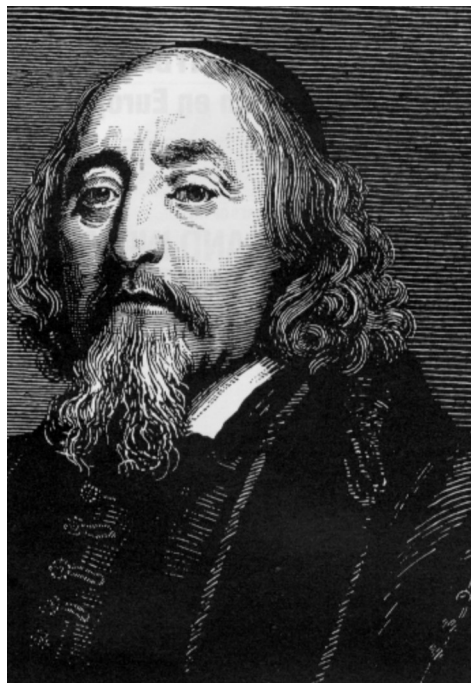
Dňa 5. júna 2013 si ocenenie prevzali:

Viktor Zelenay	Matematická olympiáda	1.miesto v OK
Pavol Toth Vaňo	Matematická olympiáda Pytagoriáda Matematický klokan MAKS	1.miesto v OK 1.miesto v OK 11.miesto v SR 1. miesto v SR
Jakub Žurek	Matematická olympiáda	1. miesto v OK
Karin Zatkáliková	Pytagoriáda	1.miesto v OK
Tomáš Kuzma	Chemická olympiáda Matematický klokan	1.miesto v KK 162. miesto v SR
Mária Nemečková	Chemická olympiáda	úsp. rieš. v KK
Nina Bučeková	Geografická olympiáda	1.miesto v OK
Ester Martinezová	Biologická olympiáda	1.miesto v OK. úsp. rieš. KK
Veronika Zelenayová	Biologická olympiáda	1.miesto v OK
Karin Ravaszová	Biologická olympiáda	1.miesto v OK
Katarína Čačíková	Olympiáda v nemeckom jazyku	1.miesto v OK, 3. miesto v KK
Nicolette Andeleková	Olympiáda v anglickom jazyku	1.miesto v OK
Lucia Chytilová	Olympiáda v anglickom jazyku	1.miesto v OK
Dávid Marsovszky	Dejepisná olympiáda	1.miesto v OK
Lukáš Bača	Technická olympiáda	1.miesto v OK, 2. miesto v KK

k nášmu dopravnému prostriedku však bolo niečo oveľa dôležitejšie – finančná injekcia. Peniaze už boli, Borisa sme mali a kotvy sme mohli zdvihnúť.

O pol hodinu sme už vstupovali do budovy presiaknutej minulým režimom. Potom to už prebiehalo rýchlo. Rozdelili sme sa do 3 skupín a každý sa vybral iným smerom po kľukatých chladných chodbách budovy. Na prvej prednáške sa riešila zaujímavá téma. Počuli ste už o rozšírenej realite? Alebo o google glass? Nie? Tak vám môžeme odporučiť navštíviť FMFI. Alebo radi rozvíjate svoju jemnú motoriku? Určite by ste mali navštíviť hodinu origami. Iná skupina si zasa mohla vyskúšať skladanie robotov a preukázať svoje algoritmické myslenie. Dvaja žiaci boli dokonca na tejto prednáške vychválení až do nebies a získali titul informatických polobohov. Na ich žiadosť uvádzame aj ich mená: Martin M. a Nikolas V., samozrejme, žiaci 3.A. A čo bolo čerešničkou na torte? Prednáška o lekárskech zobrazovacích prístrojoch. Nemožno nespomenúť, že prednášajúci profesor mal veľký dar reči, ktorým dokázal upútať pozornosť aj tých ťažko zaujateľných poslucháčov a najväčších ignorantov.

Pri našom odchode prišlo Bratislave smutno a začali sa nad ňou valiť husté mraky, z ktorých padali krokodílie slzy. Bodaj by nie, keď takí krásni, inteligentní, mladí, „pohľadní“, no v neposlednom rade skromní študenti opúšťali naše hlavné mesto a vracali sa naspäť do Senca ...

**Jesika Csizmazia, Andrej Rášo,
Michaela Augustovičová,
Soňa Kleštincová, Filip Varga,
Norbert Chromek, 3.A**

Zamyslenie

Ako médiá formujú človeka?

Predstavte si, že ste malé dieťa, povedzme tak, päťšesťročné. Blíži sa čas Vianoc a vy sa neviete dočkať Štedrého večera. Nie je to kvôli tej večeri, ktorú vaša mamka celý čas vyvára ani kvôli rozprávkam, čo sa predbiehajú o väčšiu sledovanosť. Je to kvôli voňavému či umelému stromčeku, presnejšie, tomu čo je pod ním. Darčeky. Veľa darčiekov – o tom sníva každé dieťa. Hm, spomeňte si teraz, po čom ste túžili, keď ste mali šesť. Ja osobne som stále chcela My Little Ponny – malého ružového koníka, oblečeného v plienocke, ktorý sa mal správať ako reálne dieťaťko. Keď ste deti, nemyslite na to, ako dlho budete tú hračku používať, či naozaj funguje tak ako to tvrdia nastylované decká v reklame, nezaujímajú vás, či je to hlúposť alebo príliš drahé pre vašich úbohých, milujúcich rodičov. Ja osobne som nebola výnimkou. A viete, čo ma prinútilo najviac prosiť a nekonečne otravovať svojich rodičov o kúpu? Psíky s veľkými, smutnými očkami, s vankúšikmi „I love you“ okolo krku, o ktorých som sa bála, že zostanú v obchode sami. Little Pet Shop – miniatúrne zvieratká s kývajúcimi hlávkami zo strany na stranu, trblietavými očkami a sladkým úsmevom.

Deti sú sami sebou a neboja sa to priznať. A nemusím ani zdôrazňovať, že sú príliš malé a nevinné na to, aby pochopili, že sú len malinkými šachovými figúrkami, tými najmenšími kolieskami v celej mašine, vďaka ktorým to „šľape“. V úhľadných krásnych kanceláriách, aj v továrňach ďaleko od nich, všade tam sú ľudia, dospelí chytrí prefíkaní ľudia, ktorí zneužívajú ich slabosti. Napríklad nutkavý pocit zachraňovať svet či malých, bezbranných jedincov. Takže to znamená – veľké, smutné očka. Ružová farba – dievčatá ju milujú, čím viac ružovej, tým väčší zisk. A nakoniec – trblietky. Lesk. Flitre. V tomto biznise je len jedno pravidlo, čím gýčovejšie a umelejšie to bude na rodičov pôsobiť, tým väčší dojem to spraví na deti. A majú za to ten zisk, pre ktorý sa im oplatí klamať, podvádzať a hrať špinavú hru. Peniaze.

Som tínedžer, lomcujú mnou hormóny, mám zvýšený záujem o svoj zovňajšok, nechcem si dať radiť od dospelých. To všetko je pravda a každý môj iný rovesník vám to potvrdí. No nesúhlasil by

Čo ti pobyt dal, popr. o čo Ťa obohatil?

Pobyt mi pomohol sa osamostatniť a začať nezávislo konať, vďaka čomu som aj tak trochu dospelá. Naučila som sa zariadiť si všetko čo potrebujem sama, aj keď som občas mala problémy dohovoriť sa. Nakoniec som sa cez to nejako „presekala“ a hneď som mala o skúsenosť viac.

Asi po mesiaci som sa naučila variť takmer všetky známe slovenské jedlá, ktoré som doma nemala vôbec chuť pripravovať. V Nemecku to však všetci obdivovali a vedeli to aj oceniť.

Navyše som si mohla zažiť život pravého nemeckého teenagera a spoznala som ľudí z úplne iných kútov sveta s rozdielnou mentalitou.

Zažila si nejakú veselú alebo smutnú príhodu?

Najviac zábavy som zažila pri cestovaní po Nemecku. Dost som sa nacestovala aj s hosťovskou rodinou, aj s kamarátmi. Veľmi vtipný bol výlet do Berlína, čo budem ešte asi dlho považovať za najlepší výlet v mojom živote. Iba deň nám trvalo, kým sme sa s kamarátmi konečne vyznali v mape metra, a potom sme cestovali z jedného konca Berlína na druhý a navštevovali rôzne atrakcie.

Ďalší z mnohých super zážitkov bol pravý nemecký Silvester, ktorý bol zároveň veľmi dobrodružný.

Čo by si poradila študentom, ktorí by chceli ísť na študijný pobyt do zahraničia?

Rozhodne odporúčam chopiť sa príležitosti. Kým je človek ešte len mladý študent, má čas si to všetko užiť naplno a je to zážitok, ktorý vás obohatí na celý život. Netreba sa zľaknúť, niektoré dni sú náročnejšie, ale treba sa chopiť všetkého, čo vám zahraničie ponúka a zbytočne sa nevyhýbať aktivitám, ktoré ste doma nikdy nevykúšali...

Lenka Poórová, septima

Život v cudzine

Vyspovedali sme ďalšiu našu študentku Lenku Poórovú zo septimy, ktorá strávila študijný polrok v Nemecku.

V akej krajine si študovala? Na akej škole?

Študovala som na západe Nemecka, v spolkovvej republike Nordrhein-Westfalen a navštevovala som katolícku spojenú školu CJD Königswinter kúsok od mesta, v ktorom som žila (Bonn).

Prečo práve tento výber?

Nemecko som si vybrala práve preto, že je to krajina s kvalitnou životnou úrovňou a chcela som si zdokonaľiť moju nemčinu, ak by som sa tam náhodou ocitla v budúcnosti na nejakú dlhšiu dobu. Navyše to bolo bližšie k domovu ako napríklad Amerika.

Ako dlho si tam študovala?

Strávila som tam pol roka, vrátila som sa koncom januára.

Skús stručne charakterizovať z Tvojho pohľadu mentalitu tamojších ľudí (popr. študentov), popr. ich porovnaj s našincami.

Musím uznať, že Nemci rozmyšľajú úplne inak ako my Slováci. Všetko plánujú (niekedy aj 2 mesiace dopredu), urobia si strategický plán a rozpis. Často krúčia hlavou nad tým, ako môžu Američania fungovať tak, že ráno vstanú, každý sa naje kedy chce a v to ráno sa nedajbože rozhodnú, že by dnes mohli niekam vyraziť. A to ešte nevedia ako to funguje u nás na Slovensku... :D

Ľudia sú ale veľmi priateľskí, nedá sa to ani porovnať s ignoranciou niektorých ľudí, ktorých stretnete na ulici.

V meste, kde som žila, žilo strašne veľa cudzincov. Predovšetkým Rusov a Poliakov, Arabov atď., takže na exotiku tu bol zvyknutý každý. Mladí ľudia na škole majú však úplne iný prístup ako dospelí Nemci. Ak si myslíte, že by ste boli ako nový žiak nejaká senzácia, opak je, bohužiaľ, pravdou. Väčšinou o vás spolužiaci ani nezakopnú pohľadom. Ak nie ste dosť smelí, kamarátov si nájdete len ťažko. Pri prvej príležitosti sa treba prihovoriť spolužiakom, ak potrebujete pomoc, pokojne sa na nich obráťte a až potom pochopia, že stojí zato sa s vami baviť.

s vami v jednej veci, ktorú dospelí tiež veľmi dobre vedia. Sme bezbranní. Sme slabí, lebo určitým spôsobom je v nás ešte stále nevinnosť, aj keď sa to snažíme rozličným spôsobom zakryť. No a to je presne to, čo znova využíva staršia generácia.

Čo myslíte, prečo vymysleli Facebook? Všetci poznáme tú nacvičenú rozprávku: aby sa lepšie virtuálne stretli ľudia, pre ktorých je to nemožné či ťažké. Aby sa zlepšili vzťahy medzi priateľmi. No vymklo sa to kontrole. Vzťahy sa zhoršili, obyčajný notebook či laptop sa stali legálne sa predávajúcimi zbraňami a vytvoril sa svet, kde môže byť všetko možné. Aj to, že ľudia sa odvážia vám tak ublížiť, akoby to nikdy nedokázali alebo na to nemali odvalu, keďže vo svojej izbe, sediac pri počítači a počúvajúc nejakú dobrú hudbu, asi ťažkovidia slzy, ktoré vy potláčate na druhom konci spojenia. Žijú teda v ilúzii, že nemajú dôvod sa cítiť vinní. Samozrejme, že existujú aj takí, ktorí sa neboja bodat' slovami a niekedy aj činmi aj v realite. No vďaka všetkým tým sociálnym sieťam dostali možnosť, ako zaútočiť z úkrytu, kde ich nemôžete odhaliť a využiť moment prekvapenia.

Televízia. Najlepší priateľ človeka. Všetci vieme, že to je jeden z najlepších druhov relaxu po ťažkom, ale aj dobrom dni. Aby ste si nemysleli, od ničoho sa nedištancujem, tiež pozerám televíziu, keď práve nemám na mysli nejakú lepšiu činnosť, no nepreháňam to. Dnešná televízia je pomaly za hranicami skutočnosti, ponúka vám vysoké rozlíšenie, širokopalcovú obrazovku a dokonalý zvuk. Osobne si myslím, že je to jeden z najdokonalejších vynálezov človeka. No prináša aj zlé veci a taktiež umožňuje nám robiť nesprávne rozhodnutia. Spôsobuje veľký nátlak, hlavne na mladých ľudí, umožňuje prenášať rôzny špinavý biznis – ako sú napríklad aj tie reklamy. Sú tu však aj dobré veci. Ľudia majú možnosť vidieť cudziu kultúru, spôsob života, nádherný povrch našej Zeme, ale najnovšie aj pohľad z vesmíru. Môžeme sa zasmiať, plakať aj prežívať emócie spolu s hercami takmer rovnako ako pri čítaní. No hlavne, televízia nám umožní tri veci a je na nás, či ich vnímame pozitívne či negatívne. Po prvé, dá nám pocit, že nie sme sami, že máme spoločnosť. Po druhé, že žijeme život, ktorý nemáme. A po tretie, dovolí nám vypnúť myseľ a zabaviť nás bez toho, aby sme sa nejako namáhali. Koľko rodičov do večera pracuje a pre dieťa je niekedy jedinou spoločnosťou televízia...

Dovoľte mi spomenúť ešte jednu vec, ktorá ma v poslednom čase zarazila. Keď som bola malá, milovala som rozprávky o vílach, princeznách a čarodejnicach, možno práve preto dodnes milujem knihy, kde pustí uzdu fantázie nielen autor, ale aj čitateľ. Všetko je totiž len na našej predstavivosti. Zo všetkého najviac obľubujem fantasy knihy, hlavne tie so šťastným koncom. Najskôr je to stopa z detstva, práve vďaka krásnym,

jemným rozprávkam o bojení o lásku, priateľstvo a zachraňovaním vecí, na ktorých skutočne záleží. No dnes sa barbie rozprávky zmenili skôr na stredoškolský seriál, kreslené seriály pre deti sú plné opzlostí a nechutných vtipov. Kvalita sa zmenila na lacné žarty a takisto sa zmenili aj deti. Už si neprajú plážové bábiny, chcú bábiky s hororovou tematikou, v gotickom oblečení a pavučinami v oku. Nemám nič proti gotikom, no nie je na to v tomto veku trochu skoro? Deti sa majú zabávať a hrať, myslieť pozitívne. No môžeme sa im čudovať, že obľubujú takéto veci, keď nemajú na výber a niekedy je to to najlepšie, čo tu pre nich je?

Každý z nás už počul povýšenecké ponosy dospelých ľudí a počúvame ich neustále. Mne osobne už začínajú liezť na nervy ich príbehy o tom, ako nesedeli pred televíziou a namiesto toho pobežovali vonku, mali lepšiu kondíciu aj krajšie a úprimnejšie detstvo. Pýtajú sa, akí budeme v dospelosti my, kam to dotiahneme, keď už teraz sme príliš leniví a apaticí. Nie, netušíme, čo prázdni ľudia, tak veľmi ovplyvnení vonkajším svetom, sformujú pre ďalšiu generáciu. Pravdupovediac, asi ma to irituje aj preto, lebo viem, že majú pravdu. Chcela by som zažiť detstvo, aké bolo pre nich samozrejmou. Nie som prihlásená na žiadnej sociálnej sieti a predsa som odlišná od mojich rodičov, keď boli v mojom veku.

V tomto svete je veľa možností, krajšie, i keď zložitejšie šance ako dosiahnuť svoje sny, no tiež podlá realita, ktorá ponúka bláznom a klamárom prostriedky, ako zhoršovať životy ostatných ako na tanieri. Je pravda, že viem a počujem správy a informácie, ktorým moji rodičia rozumeli až v dospelosti, no som tým aj viacej ostražitá a viem sa lepšie brániť pred nástrahami vonkajšieho sveta. S každým negatívom rastie aj pozitívum, záleží na tom, na ktorú stranu sa zameriame.

Záleží na nás, ako sa necháme ovplyvniť, či nás médiá obohatia či poškodia. Všetky ovplyvňujú naše myslenie, bytie, rozhodnutia, vidinu budúcnosti. Oni sú ten najmocnejší stroj, ktorý sa vymkol z rúk vynálezcom a stal sa pánom, no môže byť aj sluhom.

Zara

Oliver Twist a miznúce handkerchiefs

Siedmy február priniesol pre žiakov tried 1.A, sexta, 3.A, oktáva zmenu každodennej rutiny študentského režimu. V tento deň sme zanechali školské lavice a vyrazili za kultúrnym naplnením do bratislavského divadla Aréna. Na programe figurovalo anglické predstavenie "Oliver Twist" v podaní hercov, priamo z britských ostrovov. Hra priniesla mnoho vydarených momentov, avšak aj pár hluchých miest.

Na výslednom efekte sa nepopierateľne pozitívne podpísali hudobné čísla, ktorých chytľavé melódie udržiavali bdelú pozornosť a dokázali vniesť do známej klasiky silu kreativity. I vďaka nim sa príbeh o sirote, ktorá sériou nešťastných rán osudu zažíva biedu, chudobu, kruté zaobchádzanie, až kým nenájde útočisko v náručí starého otca, stala znova predmetom záujmu.

Vyzdvihnúť si zaslúži šikovnosť hercov, ktorú demonštrovali pri flexibilnom predvádzaní viacerých postáv. Osviežením predstavenia bola aj aktívna interakcia s publikom v priebehu celej hry. Pobavenie či šok

sa vystriedali na tvárach divákov, keď sa neočakávane stali obeťami "lovu" pouličných vreckových zlodejov". Tieto silné stránky vykompenzovali občasnú nevydarenú scénu, pri ktorých malo nepochopiteľné naťahovanie času za následok trpnutie a nesústredenosť. Koniec koncov, predstavenie ponúklo kvalitu umeleckého zážitku a vďaka adekvátne vysokému levelu angličtiny dostal každý zúčastnený príležitosť obrúsiť si svoje jazykové schopnosti.

Alexandra Tošič, oktáva

ešte skoro. Ako sa čas napíňal, naplnili sa aj naše močové mechúre. A tak sme sa rozhodli použiť toaletu v priestore divadla, ktorej použiť je mimo divadelných predstavení zakázané! Keď musíš, tak musíš! Na toaletách sme žartovali o tom, aké by to bolo, podať si mokrú ruku s Milanom Lasicom. A neboli sme ďaleko od pravdy! Ani mokré ruky nestihli vyschnúť a hneď po opustení toaliet sa nám naskytl pohľad snov prerušovaný utieraním rúk - o košeľu. Nebolo to jediné faux pas, ktoré sa v ten večer vyskytlo. Došlo k zoznamovaniu a k následnému pozvaniu do jeho kancelárie. Cestou do jeho kancelárie, sme kráčali s radosťou, pokorou a očakávaniami, až sme sa ocitli pred dverami s nápisom: LASICÍLIA. Áno, jediné, čo nás napadlo bolo, že je s nami koniec. Po vstupe do kancelárie, sa na nás pozeralo jeho druhé „JA“. Pán Lasica má zmysel pre detail. To mu treba uznať. Keď sme prešli prahom jeho divadelnej svätyne, usadil nás. Musíme sa priznať, že ešte pred stretnutím sme sa dohadovali, čo presne sa ho budeme pýtať. Ale presne sformulované otázky, sme nemali a čakali sme, či sa nám podarí viesť rozhovor s takou známou osobnosťou. Na začiatku sme mu poďakovali, že si na nás našiel čas. A razom sa to rozkotúľalo na 45 minút rozhovoru. Okamih za okamihom prechádzal našimi myšliami a každý kúsok zážitku sme si vychutnávali. Najdôležitejšie vety, na ktoré sme čakali prišli. „Chceli by sme sa spýtať či vám ľudia zasielajú svoju tvorbu na ohodnotenie?“ „No, už je to zriedkavé, nerád hodnotím zlé texty a je veľmi málo takých textov, čo sa mi zapáčia na prvýkrát.“ Odpadli sme, chceli sme vyletieť oknom a zas sa vrátiť spať. No z tohto úžasného sna sa nedalo uniknúť. Prečítali sme mu úryvok a dve básne, ktoré hodnotil kladne a dodal povzbudivé slová. Po ukončení rozhovoru sme sa rozlúčili a podotkli, že sa ideme na neho pozrieť ešte na predstavenie. Zjavne ho to potešilo. Aspoň to nasvedčovala jeho radostná mimika. Predstavenie bolo majstrovské, ako sme čakali. Pri odchode z divadla sa za nami ešte na chvíľu zastavil, čo sme vôbec nečakali. Po tomto zážitku sme nepocitovali eufóriu a burácanie každučkého orgánu na tele. Naopak cítili sme pokoj v duši. Spokojnosť, ktorá sa nedá opísať.

Aime Pari & Peter Kiss, 2. A

Možno vás bude zaujímať...

ChaChaLand

Väčšina z vás asi pozná ten pocit, keď sa pýtate sami seba, ako stráviť letné prázdniny. Už viac ako 6000 detí zistilo, že si túto otázku viac klásť nemusí. Vedia totiž, že 1. júla sa tak ako každý rok otvoria brány Zeme smiechu a zábavy. Vedia, že sa znova začne hviezdny televízny tábor ChaChaLand. V ChaChaLande má každý možnosť nájsť sám seba, ukázať, čo v ňom je a odniesť si domov skvelé zážitky.

Ak sa dokážeš rytmicky hýbať a ostatní ti hovoria, že skvele tancuješ, ak je tvojím talentom rozozvučať mikrofón dokonalými tónmi, ak dokážeš napísať článok, od ktorého človek nedokáže odtrhnúť zrak, ak prednášaš texty ako profesionálna hviezda televízie či rádia alebo ak by ťa zaujímal, aké to je stáť za kamerou, v ChaChaLande sa nudiť nebudeš. Toto všetko si tu totiž môžeš v pohode skúsiť.

Na vlastné oči môžeš vidieť, ako sa natáča živé vysielanie, ako treba nasvietiť scénu, skvelí odborne zameraní tím animátorov ťa naučí, ako správne upraviť kulisy, medzi ktorými sa účinkujúci budú pohybovať. Dokonca sa môžeš stať jedným z nich. Môžeš všetkým ukázať svoj talent či odvahu a zažiť, aké je stáť vo svetle reflektorov.

ChaChaLandská SuperStar, XXL Talent, DreamDance, MISS ChaChaLand. To všetko a ešte viac môžeš zažiť v lone majestátnej skaly patriacej Strážovským vrchom. Letný tábor ChaChaLand je pre vo veku deti od 7 do 15 rokov a veľká silvestrovská párty je dostupná osobám od 10 do 17 rokov. Ak ťa ChaChaLand zaujal, viac informácií nájdeš na ChaChaLandskej web stránke www.chachaland.sk Teším sa na teba v ChaChaLande!

Tesiii

Hviezdny televízny tábor

(ne)Kultúra

Návšteva divadelného predstavenia alebo

Ako sme sa z chuti zasmiali

Dňa 27. marca sa konala školská akcia pre triedy 2. A a 3. A, na ktorej sa „preberala“ maturitná otázka. Navštívili sme divadelné predstavenia v divadle v Trnave, konkrétne veselohru od Jána Palárika – Zmierenie alebo Dobrodružstvo pri občinkoch.

Ráno sme prišli pred školskú budovu, kde nás už čakal autobus. Vonku ešte vládla podivne dlhá zima, ale napriek tomu slniečko svietilo. Do Trnavy sme prišli o hodinu skôr, a tak sme zatiaľ čakali v anonymnom obchodnom centre. Hneď odtiaľ viedli naše kroky priamo do divadla.

Vlastenectvo je nemysliteľné bez lásky k ľudu. Kritika slovenskej šľachty, ktorá sa odnárodňuje a pohŕda ľuďom. To sú nosné myšlienky tohto diela. Hlavnými postavami boli grófkou alebo Eliza Hrabovská (Petra Blesáková), niekomu známejšia ako „Naty z paneláku“, Miluša (Zuzana Šebová), Rohon (Stanislav Staško), barón - Ľudovít Kostrovický (Peter Trník). Víťanie mladého baróna Ľudovíta Kostrovického, potenciálneho ženicha sa deje vo výraznom erotickom napätí. Mladý barón si vymení rolu so svojim priateľom a predstiera, že je inžinier. Miluša spolu s grófkou vymyslia na mladých „žrebčov“ podobný úskok. Grófkou je na občinkovej slávnosti dievčaťom z ľudu a Miluša hrá rolu národneuvodomelej grófkou. Falošná identita je v hre zdrojom viacerých komických výstupov a niekedy aj dobrodružných ľúbostných avantúr, ktoré napriek zdanlivo neriešiteľným konfliktom spejú k zmiereniu, ba až nezadržateľnému happyendu. V predstavení bolo množstvo vtipných situácií, ktoré privádzali mnohých z divákov k smiechu.

Po skončení predstavenia sa všetci diváci postavili a dlhým potleskom odmenili výkony hercov. Ešte v šatni pri preberaní kabátov sme sa mnohí usmievali. Myslím si, že táto akcia vyšla na jednotku a určite by si ju mnohí z nás radi zopakovali. Tým chcem poďakovať

všetkým zúčastneným pani profesorkám a najmä pani profesorky Lenártovej za to, že si dala námahu oživiť náš kultúrny život inak ako krvavým filmom v kine.

Martin Miko, 3. A

Stretnutie s blízkou osobou

Deň ako každý iný a predsa niečím zvláštny. Bolo to ako dar, ktorý prišiel tak rýchlo a ešte rýchlejšie sa odohral. Stretnutie s bohom slovenského humoru. Hoci v dnešnej dobe chápú mladí ľudia tento humor trochu ináč, my sme vedeli, do čoho ideme.

Avšak hodinku pred stretnutím sme vôbec nevedeli, čo od takého významného človeka vlastne chceme. Dvaja neznámi chalani z GAB-u, ktorí sa rozhodli ísť za tým, čo chcú. Hladina stresu stúpala! Čím bližšie sme boli k divadlu L+S, tým viac sme verili sebe aj našim hokejstom. Cesta plnou Bratislavou a boli sme tam! Vtom momente nás zastihla smutná správa o prehre „hrdinov“ po samostatných nájazdoch! Keď to nevyšlo im, nech to vyjde aspoň nám, pomysleli sme si. Tesne po príchode do divadla sa nás nejaká pani spýtala, čo tu tak skoro robíme, veď divadelné predstavenie sa začne až o hodinu a pol. My sme jej s hrdosťou odpovedali, že sa máme stretnúť s **Milanom Lasicom** a či náhodou nevie, či už prišiel. Odpoveď bola síce záporná, ale my sme vedeli, že dvadsať minút pred stretnutím je